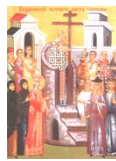

Farský list

18

2012

02.09.2012 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

ročník VII.

Úvodník

Koniec leta a začiatok jesene predstavuje obdobie zbierania úrody. Žiaci a študenti sa na deviaty mesiac v roku tešia asi najmenej, ale tento prirodzený cyklus života a prírody je obohatený i náboženským kalendárom. V septembri sa v gréckokatolíckej cirkvi začína nový cirkevný rok. Je to teda nová výzva prežívať čas ako cenný Boží dar. Čas totiž dostávame preto, aby sme spoznávali Boha, milovali ho a slúžili mu. Dobré prežiť tento (školský či cirkevný) rok – to znamená i dobre naložiť s časom, využiť ho naplno.

Raz niekto napísal: „Dopraj si čas na prácu – to je cena tvojho úspechu. Dopraj si čas na premýšľanie – to je zdroj tvojej sily. Dopraj si čas na odpočinok – to je tajomstvo tvojej mladosti. Dopraj si čas na radosť – to je hudba tvojej duše. Dopraj si čas na bádanie – to je liek na egoizmus. Dopraj si čas na modlitbu – to je cesta k Bohu.“

A pri Bohu, cez modlitby môžeš zažiť aj mimoriadne skutočnosti. Istá pani si myslela, že

pre svoju vieru zázraky nepotrebuje. Nikdy sa nimi nezaoberala ani po nich nepátrala. Ale vtedy Boh významne zasiahol do jej života.

Sama píše : "Jedna konkrétna udalosť, by sa dala nazvať uzdravujúcim dotykom Božej sily. Lekár mi našiel cystu na vaječníku veľkých rozmerov. Hneď ma informoval, že som prišla v pravý čas a že operácia ma neminie. Len ešte musí spraviť rôzne testy a potom sa dohodneme, ako budeme postupovať ďalej. Mala som prísť asi o 2 týždne, keď budú výsledky. Našťastie, výsledky boli negatívne, ale na operáciu som sa mala aj tak nachystať. Opýtala som sa, či sa nedá vyskúšať nejaká liečba liekmi, injekciami, pretože operáciu som vôbec nechcela pripustiť. Bála som sa, aké to bude mať dôsledky. A kto má rád nemocnice a celý proces okolo toho, zvlášť keď ide o dosť citlivú a chúlостivú záležitosť?"

Lekár mi povedal, že vzhľadom na všetky negatívne výsledky injekcie môžeme vyskúšať, ale nič mi nesľubuje, pretože je to veľký nález. Tak som začala chodiť na injekcie. Po ceste som sa pravidelne zastavila v chráme a prosila som o to, nech „tá sprostá cysta zmizne“, že nechcem ísť na operáciu, že sa bojím. Okrem toho som sa veľmi intenzívne začala modliť k svätému Gerardovi – patrónovi matiek a materstva. Život svätca bol preťkaný zázrakmi, ktoré počas svojho života spôsobil. Jednoducho som zverila všetko do Božích rúk prostredníctvom tohto svätca. Keď som išla po absolvovaní injekcií na ďalšie vyšetrenie, ešte v čakárni som dočítavala jeho životopis a znova sa k nemu utiekala. Možno to znie detinsky a naivne, ale v tej chvíli som dokonca mala zopäté ruky a prosila Gerarda, nech s tým niečo urobí. Výsledok? Lekár mi povedal, že operácia sa nekoná. Všetko je v poriadku. Po cyste ani stopy... Nesmiem zabudnúť ešte na jednu vec. Počas celého tohto procesu som sa zúčastnila na modlitbách za uzdravenie a oslobodenie, pristúpila som k spovedi. Zverila som

sa Bohu. Po tejto osobnej skúsenosti viem jedno: na to, aby mohlo byť liečené a vyliečené telo, musí byť predovšetkým liečená a uzdravená duša. Som len na začiatku, tak ako mnohí iní. Nech je môj príbeh povzbudením, že cesta s Kristom je tá najlepšia, ktorú si môžeme vybrať."

Nevieme čo príde. Ale urobme všetko pre to, aby sme si aj my všetci, už na začiatku školského či cirkevného roka vybrali správnu cestu. Cestu, na ktorej nič nie je nemožné, ani vtedy, keď sa život komplikuje. Lebo Boh pôjde s nami.

o. Rastislav (farár)

Sv. mučeník Mamant (02.09)

V prvej polovici 3. storočia žili v provincii Paflagónia na severe Malej Ázie manželia Teodot a Rufína. Vynikali nielen vysokým spoločenským postavením (patrili medzi patricijov - rímsku šľachtu), ale aj hlbokou oddanosťou Kristovi, pre ktorú boli vypočúvaní a prevezení do kapadóckej Cézarey, kde napokon zomreli mučeníckou smrťou. Istá bezdetná vdova Ammia pochovala ich telá a rozhodla sa postarať aj o chlapčeka, ktorý sa Teodotovi a Rufíne narodil vo väzení.

Dieťa rástlo, no veľmi dlhý čas nič nerozprávalo. Až v piatom roku svojho života nečakane povedalo „mama“, kvôli čomu ho začali nazývať Mamantom. Keď ho Ammia dala do školy, šikovnosťou natoľko predčilo všetkých svojich vrstovníkov, že to vyvolávalo všeobecný údiv.

Za vlády cisára Aureliána (270 – 275) sa pri výchove k pohanstvu využívala úspešná taktika sústreďovať pozornosť na deti a mladých ľudí. Avšak Mamantovi spolužiaci odmietali v tejto veci plniť cisárovu vôľu, pretože Mamant im sťa skúsený stavec dokazoval márnosť pohanstva. Keď sa o tom doočul vtedajší správca cézarejskej oblasti Démokritos, dal si ho predviesť a spýtal sa, či vyznáva kresťanskú vieru. Keď mu približne pätnásťročný Mamant odpovedal, že naozaj vyznáva Krista a usiluje sa obrátiť k nemu aj iných, Démokritos vydal rozkaz odviesť ho do chrámu Serapida (egyptský boh života, smrti a uzdravenia) a donútiť ho k obeti. Mamant mu však povedal: „Nesmieš ma trápiť, pretože som syn rodičov pochádzajúcich z popredného senátorského rodu.“ Démokritos si overil pravdivosť tohto tvrdenia a poslal Mamanta k cisárovi Aureliánovi, ktorý sa vtedy zdržiaval v meste Aigai.

Cisár prisľúbil Mamantovi život na cisárskom dvore, ak prinesie obeť, no mučenícku smrť, ak sa nepodvolí. Mamant mu povedal: „Všetky dobrodenia, dary a počty, ktoré mi sľubuješ, stali by sa pre mňa ťažkými mukami, keby som si ich obľúbil namiesto Krista.“ Rozhnevaný cisár prikázal biť ho po celom tele, no Mamant hovoril: „Ani srdcom ani ústami sa svojho Boha a Kráľa Ježiša Krista nezrieknem.“ Aurelián prikázal páliť mu telo sviečkami, no oheň sa ho nechcel dotknúť, odvracal sa od neho. Keďže následné kameňovanie znášal tak, akoby ho obsypávali kvetmi, vojaci dostali príkaz utopiť ho v mori. Po ceste sa im však zjavil Pánov anjel, ktorý žiaril ako blesk, takže vojaci sa zľakli, zutekali a odsúdenca nechali tak.

Mamant odišiel do púšte neďaleko Cézarey, kde mu slúžilo za pokrm mlieko divých zvierat, ktoré sa mu bezvýhradne podrobovali. Čoskoro sa chýr o ňom rozšíril po celom kraji, preto boli poslaní vojaci, aby ho dovedli k miestodržiteľovi Alexandrovi. Mamant ich úctivo

privítal, celkom dobrovoľne išiel s nimi a razantne odmietol obvinenia z čarodejníctva, keď povedal: „Zvieratá nekrotnú a nepodrobujú sa mi čarodejníctvom, ako si myslíš - ja ani neviem, v čom čarodejníctvo spočíva -, no hoci sú to nerozumné bytosti, predsa sa vedia báť Boha a ctíť si jeho služobníkov. Vy ste však oveľa nerozumejšia ako zvieratá, lebo si nectíte pravého Boha a ponížujete jeho služobníkov, keď ich nemilosrdne mučíte a zabíjate.“ Rozhnevaný miestodržiteľ prikázal trhať mu telo železnými nástrojmi, no mučeník všetko znášal, akoby to ani necítil. Mamanta hodili do rozpálenej pece, avšak Boh, ktorý kedysi uchránil pred ohňom troch mládenčov v Babylone (Dan 3, 8 - 97), urobil to isté aj preňho. Keď to miestodržiteľ uvidel, rozkázal viesť Mamanta do cirkusu a vypustiť naňho divé zvieratá. Vyhladnutá medvedica však pristúpila k nemu a poklonila sa mu, leopard mu krotko lízal pot z čela a lev sa vrhol na divákov, pričom mnohých roztrhal. Na Mamantovo slovo prestal a odišiel do púšte.

Na druhý deň znova voviedli Mamanta do cirkusu a vypustili naňho iného leva, no ani ten mu nechcel ublížiť. Vtedy rozhnevaný zástup kričal: „Odveď leva a my tohto čarodejníka ukameňujeme!“ Jeden zo žrecov zobral trojzubec a zabodol ho Mamantovi do brucha. Mučeník si vlastnými rukami držal vnútornosti, vyšiel za mesto a tam v jaskyni vypustil dušu.

Takto v roku 275 získal od Krista víťazný veniec Mamant, o živote ktorého sa zachovala aj kázeň svätého veľkňaza Bazila Veľkého.

Spracoval DS (preuzaté www.furca.sk)

Liturgické okienko X. časť

Vzdialená príprava na sv. prijímanie

Eucharistická liturgia je najvznešenejší úkon pocty Bohu a súčasne najbohatší prameň posvätenia veriacich. V nej sa Kristus v Eucharistii dáva za pokrm pre nesmrteľné duše. Ježiš Kristus pri ustanovení tohto Chleba života vyjadril jasne svoju vôľu, keď povedal: "Vezmite a jedzte..." Tým nás chcel presvedčiť, že jeho telo je pravý pokrm a jeho krv je pravý nápoj: "Kto je moje telo a pije moju krv má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň" (Jn 6,54).

Pri poslednej večeri všetci apoštoli pristúpili k prijatiu tela a krvi Kristovej. V apoštolských časoch sa obrad prijímania veľmi neodlišoval od obradu Poslednej večere. V 2. storočí sa obrad sv. prijímania začína oddeľovať od obradu premenenia. Až do 8. storočia sa užíval zvyk prijímať osobitne telo a osobitne krv Krista. Tento spôsob vystriedal nový zvyk rozdávať sv. prijímanie pomocou lyžičky. Niektoré pramene priznávajú zavedenie lyžičky svätému Jánovi Zlatoústemu.

Na túto slávnostnú chvíľu prijímania je potrebné sa dobre pripraviť. Pred modlitbou "Otče náš" kňaz alebo diakon prednáša prosebnú ekténiu. Prvá časť je vlastne malou ekténiou rozšírenou o prosby za predložené dary, aby ich Boh prijal na svoj žertveník ako ľubeznú duchovnú vôňu a zoslal nám svoju milosť a dar Svätého Ducha. Druhá časť ekténie tkzv. prositeľná ekténia sa skladá z prosieb o rozličné duchovné potreby na ceste viery a kresťanského života každého člena cirkevného spoločenstva. Veriaci sa stotožňujú s týmito výzvami a odpovedajú: "Daruj nám Pane!" Posledná prosba ekténie nádherne završuje všetky predchádzajúce. Znie: "Vyprosiac si jednotu vo viere a spoločenstvo Svätého Ducha, sami seba, druh druhá i celý náš život Kristu Bohu oddajme. Ide tu o výzvu k totálnemu odovzdaniu sa pod vplyvom prijatej milosti do Božích rúk a prozreteľnosti. Na túto výzvu ľud odpovedá zvolaním: "Tebe Pane!" Následne kňaz zvolá: "A dovoľ nám vládca s dôverou a bez

strachu z odsúdenia vyzývať teba, nebeského Boha Otca a povedať. Prítomné spoločenstvo vstáva a modlí sa modlitbu Pána: "Otče náš".

o. Patrik (kaplán)

Farské oznamy

- ❖ týždeň od 3.-7. septembra je prvopiatkový, spovedáme ako zvyčajne hodinu pred sv. liturgiou, teda od 17:00. Každý utorok od 4. 9. bude sv. liturgia v kaplnke Božieho milosrdenstva o 15:30. V piatok dopoludnia spoveď chorých a na Bani o 15:00 spoveď po nej sv. liturgia o 16:00 hod. Večer po sv. liturgii sa o 19:00 pomodlíme veľkú večiereň na sviatok Narodenia Presvätej Bohorodičky.
- ❖ Od začiatku školského roka začnú v piatky o 16:00 stretka deti a mládeže v pastoračnom centre a o 18:00 detské sv. liturgie, na ktoré vás už teraz pozývame.
- ❖ v sobotu 8.9. slávime sviatok Narodenia Presvätej Bohorodičky.
POZOR: Sv. liturgie budú: 8:00 cirkevosl. a o 18:00 (slov.), na Bani o 16:00 hod. Všetkých srdečne pozývame na púť mladých do Ľutiny, ktorá vyvrcholí slávnostnou Archijerejskou liturgiou vysielanou v priamom prenose STV. Príďte spolu s nami osláviť narodeniny našej Mamky Presvätej Bohorodičky. Je objednaný aj autobus, ktorý pôjde v sobotu o 8:00 od Karmenu.
- ❖ vo štvrtok 13.9 začne duchovná obnova pred odpustovou slávnosťou Povýšenia sv. kríža pre našu farnosť. Po sv. liturgii bude Eucharistická adorácia a veľká večiereň.
- ❖ v piatok 14.9 je v našej farnosti prikázaný sviatok Povýšenie sv. Kríža. Sv. liturgie budú: 8:00 (cirkevosl.) 17:30 (slov.) 16:00 Baňa (slov.), a o 18:30 pobožnosť krížovej cesty sídliskom.
- ❖ v sobotu je sviatok Presvätej Bohorodičky Spolupriteľky. Liturgie: 8:00 (cirkevosl.), 9:20 Akatist k Bohorodičke, o 10:00 (slov.)

V nedeľu 16.9 - odpustová slávnosť zo sviatku Povýšenia sv. Kríža. Sv. liturgie s myrovaním budú: 8:00 (cirkevosl.), 10:00 (slov.), večiereň nebude. Všetci ste srdečne pozvaní...

Vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža,
Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk

Tel: 051/7725540

Tlač: A-print, s.r.o., Reimanova 9, Prešov

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou